

చింతాఖండన స్తోత్రమ్

యయా తే ధర్మకామౌ చ యయా తే వ్యర్థమాజని ।
కిం తయా చింతయా జీవ హంతాహంతాఽఫలా తవ ॥ ౧ ॥

సుఖమీశేచ్ఛయా నృణాం దుఃఖం చాపి తదిచ్ఛయా ।
న స్వేచ్ఛయా భవేత్కించద్వంతాహంతాఽఫలా తవ ॥ ౨ ॥

అదతో మదతోఽంధస్య జిహ్వం బహ్యశినో నర ।
సంతః ఖాదంతి దంతాస్తే హంతాహంతాఽఫలా తవ ॥ ౩ ॥

మహత్వే తే యదాఽఽకాంక్షా మహత్వేవ భయం తదా ।
జీవ కిం జీవనార్థేఽతచింతయా చింతయాఽచ్యుతమ్ ॥ ౪ ॥

మహాపద్యాగతాయాం హి మహాపద్యార్థినోఽధునా ।
హరిణా స్వైరిణా త్రాతాః కిం న ఖిన్నకృపాలునా ॥ ౫ ॥

మమతా యేషు తే నిత్యమమతాస్తేఽత ఏవ హి ।
అహంతా యత్ర తే జీవ న హంతా తస్య కిం యమః ॥ ౬ ॥

న స్వేషాం స్వేచ్ఛయాఽకార్షిత్కష్టం వాఽత్యక్రమీదిహ ।
నరో వాఽవ్యథవా నారీ సురో వాఽవ్యసురోఽపి వా ॥ ౭ ॥

స్వేష్టానాప్త్యా రోదసేన రుద్రో అరుదద్ ఇతి శృతిః ।
నర్తే త్వత్త్రియతే కించిదిత్యాహాన్యాచ్యుతం ప్రభుమ్ ॥ ౮ ॥

పార్థాంపార్థసతీమార్తాం హరం భస్మాసురార్ధితమ్ ।
విరోచనస్య పితరం కః కష్టాత్ప్రాగ్వ్యమోచయత్ ॥ ౯ ॥

శత్రవో యాంతి మిత్రత్వం మితేఽమిత్రే సతాం హరౌ ।
మిత్రాణేవ చ శత్రుత్వం శత్రౌ శత్రౌ సురద్విషామ్ ॥ ౧౦ ॥

పితుర్వధే పుత్ర ఏవ కారణం ప్రాగభూదితి ।
కిం న శ్చుతం సర్పవైరీ సర్పస్యైవాభయంకరః ॥ ౧౧ ॥

దుఃఖాస్పృష్టో హరిస్త్యేకో దుఃఖాస్పృష్టాస్తతోఽపరే ।
అతో న భీతో దుఃఖేభ్యో భవానుభవధీరధీః ॥ ౧౨ ॥

సుఖస్యానంతరం దుఃఖం దుఃఖస్యానంతరం సుఖమ్ ।
ఇతి యన్నియమస్తస్మాన్నియమే నియమం కురు ॥ ౧౩ ॥

అతో దురంతయా స్వాంతచింతయా కిం చిదంతయా ।
హయాననం దయాసింధుం స్మర స్మరదభీష్టదమ్ ॥ ౧౪ ॥

ఆచతుర్థశామాద్వర్షాధ్యా చింత హృది దేహినామ్ ।
వాదిరాజో యతిస్తస్యాః ఖండనాయేదమభ్యధాత్ ॥ ౧౫ ॥

॥ ఇతి శ్రీమద్వాదిరాజపూజ్యచరణవిరచితం చింతాఖండన స్తోత్రమ్
సంపూర్ణమ్ ॥